

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafljovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Poslanska zbornica.

Na Dunaju, 24. julija.

Seja se je pričela danes precej točno ob enajstih. Vloženih je 25 predlogov in 72 interpelacij.

Z jugoslovanske strani je vloženih dvoje predlogov Biankinija v zadevi poboljšanja položaja aktivnih in penzioniranih orožnikov ter njihovih vdov in sirot; drugi predlog zahteva diete porotnikom.

Interpelacija je jugoslovanskih 13 in sicer interpelirajo: Vuković zaradi pristajanja tovornih ladij tudi v luki Klek; zaradi pomanjkanja vode v dveh občinah okraja Metković; zaradi ustanovitve dveh poštnih in brzojavnih postaj v ravnoistnem okraju; zaradi zidave loma v luki Blace ob izlivu Neretve in zaradi sodnijskih razmer v Vrgorem. Benković zaradi nameščenja okrajnega sodnika v Laškem trgu; Perić zaradi poprave nekaterih dalmatinskih cest; Biankini zaradi ustanovitve skladišča za sol v Velaluki; zaradi gospodarske povzdige prebivalstva na otoku Mijet in zaradi odpuštitve provizorično nastavljenega jetniškega nadzornika za Dalmacijo. Ivanišević zaradi luke v Jesenici pri Krilu in Podstrani. Grafenauer zaradi sodelovanja vojaške godbe pešpolka št. 17. pri vse-nemskih slavnostih in zaradi nedostatkov v Ukvalah na Koroškem.

Poljedeljski minister je odgovoril nato na več interpelacij. Potem se nadaljuje debata o poročilu proračunskega odseka v zadevi predloga poslanskega Udržala zaradi mediacij. Po dolgi debati, katere so se udeležili agrarci vseh narodnosti, — govoril je tudi Slovenec Roškar — je bil predlog proračunskega odseka sprejet.

Na dnevnem redu je bilo dalje poročilo imunitetnega odseka v zadevi izročitve poslancev Szajerja (gališki kmet, član klerikalnega poljskega centra), Stapinskega (lastnik nekega tednika v Krakovu, član poljske ljudske stranke) Prochazke (mestni uradnik na Dunaju, kršč. soc.) Starčka (časnikar, svobodni socialist). Bartha (časnikar, soc. dem.). Filipin-skega (časnikar, soc. dem.) in Husaka (zasebnik, nem. napr.)

Na dnevnem redu je bilo dalje poročilo imunitetnega odseka v zadevi izročitve poslancev Szajerja (gališki kmet, član klerikalnega poljskega centra), Stapinskega (lastnik nekega tednika v Krakovu, član poljske ljudske stranke) Prochazke (mestni uradnik na Dunaju, kršč. soc.) Starčka (časnikar, svobodni socialist). Bartha (časnikar, soc. dem.). Filipin-skega (časnikar, soc. dem.) in Husaka (zasebnik, nem. napr.)

Debata je bila mestoma jako burna, zlasti med govorom Pernersdorferja je prišlo skoro do spopada. Kršč. soc. Gessmann in tovariši so kričali z ene strani, socialisti z druge. Zjutraj se je govorilo po zbornici, da utegne biti seja končana že ob dveh, pa je trajala do poluosme, največ vsled teh dolgih debat. Izročena sta bila Starck in Barth.

Končno je sklenila zbornica, da naj vlada sama razdeli podpore po nesrečah prizadetim krajem.

Glavna govornika v tej stvari sta bila poslanca Roškar (pro) in Hraskey (contra). Posl. Roškar je pričel svoj govor slovensko. Opisoval je škodo, ki so jo povzročile poplave in toča na Štajerskem, posebno v vinorodnih krajih. Nekatera okrajna glavarstva so postopala pri poizvedovanju zanikrno in počasno. Priporočal je obvezno zavarovanje proti toči.

Potem so se čitale ostale došle vloge. Posl. dr. Benković je interpeliral zaradi razmer pri brežiški davkarji, nadalje zaradi zavlačevanja novih volitev v brežiški okrajni zastop. Posl. Marekhl je interpeliral justičnega ministra zaradi nameščenja okrajnega sodnika v Laškem trgu.

Združene nemške stranke so pred koncem seje protestirale proti temu, da se je dr. Zacek, ki je bil večeraj izvoljen podpredsednikom, zahvalil v češkem jeziku. Ta protest je izrekel dr. Sylvester. Predsednik Weiskirchner je izjavil, da govorijo Zacek kot poslanec, v katerem jeziku hoče, sicer pa vodi kot podpredsednik vse obravnave nemški.

Z nestrpnostjo so pričakovali poslanci konca. Slednjič vendar dolgo zaželjena beseda iz ust predsednika: zaključujem današnjo sejo, želim vesele počitnice — prihodnjo sejo na jesen skličem pisnemeni potom.

Pisarniški oficijantje in pisarniški pomočniki.

Predlog poslancev dr. Baxe, dr. Drexla, Ivana Hribarja, J. Husaka, V. Kurylowicza, dr. pl. Malachowskega, R. Marekhla, R. Pacherja, K. Seitzja in tovarišev glede ureditve stališča in plač državnih pogodbeno nastavljenih uradnikov.

Utemeljevanje tega predloga se glasi:

Z uredbami celotnega ministrstva z dne 15. julija 1902 dr. zakonik št. 145, 15. julija 1906 dr. zakonik št. 141 in 23. marca 1907 dr. zakonik št. 88 se ureditev stališča in plač državnih pogodbeno nastavljenih uradnikov, sedaj pisarniških oficijantov in pisarniških pomočnikov ni izvršila tako, kakor so jo interesiranci sami želeli in kakor je bila sklenjena od zadnjega državnega zbora v XVII. zasedanju v seji z dne 18. decembra 1901.

Ureditev, dosežena po imenovanjih odredbah, ne odgovarja niti silni neodstranljivi potrebi in iz nje izvira jočim željam in zahtevam interesentov, niti ne soglasno izraženi želji visoke zbornice.

V prvi vrsti je popolnoma utemeljena zahteva želja državnih pogodbeno nastavljenih uradnikov, katera želja stremi za tem, da se jim ustanovi gotovo, neodpovedljivo stališče. Z izpolnitvijo te želje, ki se je že v pretekli poslanski zbornici pripoznala kot popolnoma upravičena, se ne odpravi samo negotovost, ki slabi interesentom veselje do dela, ampak se postavi tudi podlaga za gotovo in urejeno izvrševanje službe.

Nadalje nikakor ne odgovarja navedbenim potem izvršena ureditev opravičenim zahtevam pogodbeno nastavljenega uradništva na izboljšanje njegovega gnotnega položaja, zlasti če se upoštevajo dandanes vladajoče draginjske razmere.

Ako se pomisli, da morajo današnji pisarniški oficijanti pri večini centralnih mest in drugih c. kr. uradih in oblastvih opravljati ona dela, ki jih opravljajo sicer subalterni uradniki (XI. in XII. čin. razreda), potem se mora zahteva po priznanju uradniškega značaja pripoznati kot docela upravičena. Najgotovše in najuspešnejše se more to storiti le z ustanovitvijo zakona, v katerem se pisarniškim oficijantom in pisarniškim pomočnikom prisodi pod gotovimi predpogoji značaj uradnikov.

Vse stranke te visoke zbornice brez izjeme stoji torej na stališču, da je čas, da preneha končno gospodarstvo z diurnisti pa tudi diurnistovska beda.

Pri c. kr. uradu poštne hranilnice na Dunaju je vsakemu pomožnemu uradniku omogočeno, da postane po razmeroma kratkem službovanju definitivni uradnik (c. kr. računovodja z 1200 K plače in 600 K aktivitetne doklade) in da pride tako do XI. čin. razreda (XI. čin. razr. višji c. kr. računovodja, X. čin. razred revizor in IX. čin. razred višji revizor). Bilo bi le dejanje pravičnosti, da bi se to, kar se je pri enem uradu izkazalo kot mogoče, uvedlo tudi pri drugih uradih.

Z ozirom na priloženi zakonski načrt, ki upošteva po možnosti in dopustnosti imenovane utemeljene zahteve pogodbeno nastavljenih uradnikov, se stavi predlog:

Visoka zbornica skleni: »Priloženi zakonski načrt se ustavno odobri.«

Zakon:

I. del.

§ 1. Pisarniški oficijantje, ki so nastavljeni pri državnih oblastvih, uradih in zavodih pri konceptni, računski in pisarniško-manipulacijski službi, kakor tudi dlje kot tri leta službojuči pisarniški pomočniki se imenujejo za stalne c. kr. uradnike in se uvrste v novoustanovljeni XII. činovni razred uradniškega statusa.

Službeno imenovanje teh c. kr. uradnikov se mora glasiti c. kr. pisarniški oficijantje.

Pri poznejšem izpraznjenju teh sedaj s tem na novo ustanovljenih mest c. kr. pisarniških oficijantov se pridrži po postavi z dne 19. aprila 1872. (certifikatski zakon) vsako tretje mesto podčastnikom, ki imajo tako pravico in so dokazali popolno usposobljenost in enakovredno zmoglost.

§ 2. Dohodki tega XII. činovnega razreda so: a) letna plača, b) aktivitetne doklade, c) triletnice in d) starostne doklade.

Letna plača XII. čin. razreda znaša 1200 K. Aktivitetna doklada znaša na Dunaju 480 K, v prvem aktivitetnodokladnem razredu 80 odstotkov dunajske doklade, torej 384 kron, v drugem 70 odstotkov dunajske, torej 336 K, in v tretjem 60 odstotkov dunajske aktivitetne doklade, torej 288 K. Prve tri triletnice znašajo po 120 K, ostalih pet triletnic po 200 K. Starostna doklada po do-

polnjenem tridesetem službenem letu znaša dalnjih 200 K.

§ 3. Razpregled.

Službena leta	Plača	Aktivna doklada.			Triletnice
		na Dunaju	v I. razr.	v II. razr.	
3 do 6	1200	480	384	336	288
6 do 9	1200	480	384	336	288
9 do 12	1200	480	384	336	288
12 do 15	1200	480	384	336	288
15 do 18	1200	480	384	336	288
18 do 21	1200	480	384	336	288
21 do 24	1200	480	384	336	288
24 do 27	1200	480	384	336	288
27 do 30	1200	480	384	336	288
nad 30	1200	480	384	336	288

Skupni dohodki.

Službena leta	Triletnice	Plača z aktivitetno doklado, triletnice in star. doklado			
		na Dunaju	v I. razr.	v II. razr.	v III. razr.
3 do 6	—	1680	1584	1536	1488
6 do 9	1200	1800	1704	1656	1608
9 do 12	1200	1920	1824	1776	1728

Pomaknjenje v XI. čin. razred ali

12 do 15	1200	2040	1944	1896	1848
15 do 18	1200	2240	2144	2096	2048
18 do 21	1200	2440	2344	2296	2248
21 do 24	1200	2640	2544	2496	2448
24 do 27	1200	2840	2744	2696	2648
27 do 30	1200	3040	2944	2896	2848
nad 30	1200	3240	3144	3096	3048

na dokl. a 200

§ 4. Pri dovoljevanju predumov na plače je s c. kr. uradniki XII. činovnega razreda tako postopati, kakor z drugimi c. kr. državnimi uradniki.

§ 5. Nakazilo na prejemke se zgodi po predpisih, veljavnih za c. kr. državne uradnike.

§ 6. V slučaju bolezni in zadržanosti vsled vojaške službe, pri službenih potovanjih in premeščenjih, se je ravnati po določbah, ki veljajo za c. kr. uradnike XI. činovnega razreda. C. kr. pisarniški oficijantje imajo pravico do vsakoletnega dopusta, in sicer: če služijo do 15 let do dveh tednov, če služijo nad 15 let do 25 let do treh tednov in če služijo nad 25 let do štirih tednov dopusta.

§ 7. C. kr. policijski oficijantje imajo pravico do starostnega preskrbljenja (pokoju) po določbah, uveljavljenih po zakonu za c. kr. dr-

LISTEK.

Urnitev slikarja Potočnika.

Spisal Andrej Progar.

(Dalje.)

Potočnik je stal v kotu in se je domislil na dom.

»Kaj pa dela mamka?... Kaj sedi v kotu pri peči, moli rožni venec, ali čita iz debele rdeče obrobilne knjige?... Kaj dela sestra Ivanka, kaj sedi pri mizi in čita povest o Robinzonu?«

Potočnik je mislil, lepo je dišalo po kadilu, lepo so peli pevci lepe božične pesmi.

»Zavijem jo proti domu, potrkam na okno, ko je sveti večer. In se zmoti mamka, ki sedi pri peči in moli rožni venec in se vsa prestraši sestra Ivanka, ki čita lepo povest o dobrem človeku Robinzonu... In potrkam na duri in odprem jih. In tako je pozabljen za tisti večer rožni venec in tudi lepa povest o Robinzonu je popolnoma pozabljena...«

Minila je polnočnica, razšli so se ljudje in so legli k pokoju. Tudi Potočnik je legel, ko so mu zrahljale postelje tuje ženske raskave roke. Legel je in je zaspal in je sanjal o Robinzonu. Vse od kraja je sanjal, o življenju na samotnem otoku, o zeleni papigi in divjih kozlah in o divjakih ljudožrelih.

Kratka je bila noč, zasijalo je

jutro in Potočnik se je zahvalil in poslovil in je nastopil svojo pot. Pomrznjene so bile ceste, redkokje je šel samotnen popotnik, samo redko je ropotal mimo težak in okorn voz. Zelo je bilo mrtvo zunaj sredi polj, ni bilo ptičev, zapustili so bili gozdove in so se odpravili k hišam. Komaj kragulji so bili ostali, ko so menda vedeli, da bi prineslo ponižanje smrt. Tu intam je krožil kateri izmed njih zelo visoko zgoraj v zraku, ostro so rezale zrak široke peruti, svetil se je ponosen ogenj v očeh, kakor poletnega dne, ko je stalo sonce visoko in je cvetelo vse široko polje in so zeleneli gozdovi in šumeli v krepki popoldanski sapi.

Potočnik je imel sklonjeno glavo, sree v očeh in zato ne ognja.

»O ti široko polje, zemljica, majčica...«

Sree je bilo v očeh, ne ogenj, skoraj solze...

Sel je, pot je bila dolga in ni imela konca. Vsako dolino je zaprl holm, vsak holm je odgrnil novo dolino še vse večjo, še daleč vse obsežnejšo.

Zimsko solnce je slonelo tam na vrhovih, gledalo je v svet kakor slabotno dete, ki komaj odpira oči in se mu blešči pred nočno svetilko. Na desno stran je stala vas, bela, lepa in prijetna vas s cerkvijo na sredi in pokopališčem okoli nje. Ravno so pokopavali, zvonilo je ne veselo, ne žalostno, mlada kmetica je jokala in star kmet je brisal z modrim in velikim robeem sive in majhne oči.

Potočnik je stopil v prvo hišo in so mu dali vode in kruha.

»Odkod pa greste, popotnik?«

»Od severa grem proti jugu...«

»Kaj pa ste, o popotnik?«

»Slikar sem...«

»Kaj bi nam poslikali britko martro, ki je izgubila barvo?«

Domislila se je radovedna kmetica, vzela je iz kota križ in ga je postavila na mizo.

»Barve nimam...«

»Saj jo imam jaz še od Velike noči... Saj bo dobro, saj ni za cerkev...«

»Kar sami napravite! Namočite vse skupaj...«

Sel je Potočnik, kmetica ni bila zadovoljna z njim.

»Kaj bi ne bil lahko napravil, ko ima vajeno roko?« je pomislila.

»Sicer je pa mogoče, da so njegove besede laž, ničvreden je, lump, in se klati okoli in goljufa ljudi... Iz lemenata je ušel. Bog se nas usmili, črno je napravljen...«

Prekrižala se je, stopila je v hišo in je zaprla duri za seboj. Potočnik je bil takrat že daleč, že onstran vasi, že je prišel na vrh klanca in se je spustil dol v dolino. Nova je bila, obsežna, nepregledna skoro, ali tam koncu nje je bila domača vas. Tam za gozdovi, sredi ravnine stoji vas, raztresene hiše stoji, med njimi prijazen in reven dom.

Potočnik je zavil na stransko pot proti gozdu, proti bukovju, ki je stalo tam zelo osamel in zelo zapuščen. Zakaj še je bil dan in v sru

je bilo tako prepričanje, da je treba domov, ko bo trda noč. Zato je hodil Potočnik po gozdu, sedel je na posekanem deblu, mraz mu je bilo, nerodno pri sru, a je čakal noči, ki je bila še daleč. Spomnil se je, da je hodil tod že v davnih časih, domače je bil gozd, kakor tista izba, kjer umre mati. Odpirajo se oči, gledajo nagloma, zdi se, da se bo dvignil na postelji umirajoč obraz, da se bodo še enkrat dvignile prsi, pokazale se pene na ustih, na čelu svetle potne srage, čul se bo težek stok, zadišalo bo po smrti...

Zadišalo je po smrti in zato je pokril Potočnik z rokami obraz. Misli je na gradove, pa nima polzevih hiš, na mehke preproge je mislil, pa ima blato pod nogami, mislil je na srečo in je dosegel sirov posmeh...

Zadišalo je po smrti; po gozdu je hodila, slonela je ob visoki bukvi, koso je bila obesila na vejo. Misli je na slovenske umetnike, misli je, nalahko se je nasmehljala.

»Kdo pa bi bil zdaj najbolj vreden, da se ga usmilim?«

Nalahko se je nasmehljala dobra žena, z roko je podprla košeni obraz.

»Kateri pa živi najbolj pošteno in rad moli in hodi v cerkev in izpolnjuje božje in cerkvene zapovedi?«

Smehljala se je dobra žena, popravila je belo svojo haljo.

»Kateri je...«

»Jaz sem, o dobra žena... je rekel Potočnik in je še tesneje zakril svoj obraz.

»Reven sem in zato živim pošteno in izpolnujem božje in cerkvene zapovedi...«

Na posekanem deblu je sedel Potočnik, z rokami je zakrival obraz, srce je bilo zelo žalostno.

»Kaj sem se zato napravil na pot, da bom užival domačo žalost, ki je še grenkejša od tiste v tujini!«

Vstal je naenkrat, hodil je po gozdu in je čakal noči. Počasi se je bližala, počasi se je mračilo in se je razlila gosta megla po poljih in dolinah. In ko je bila že trdna tema, se je odpravil proti vasi in je šel počasi za hišami. Počasi je šel in skričaj, zakaj ni bil ne krojač in ne pisar in ne duhoven, ne laik: nepotreben je bil v svoji domovini.

Prišel je do domače hiše, pogledal je pri oknu in je videl. Pri peči je sedela mati že vsa sključena, ves gubast je bil obraz, ustnice so se naglo gibale, košene roke so obirale črne jagode. In pri mizi je slonela sestra Ivanka, pred njo je ležala knjiga, ki pripoveduje čudno povest o Robinzonu, samotnem otočanu.

Potočnik je gledal, gledal je in je potrkal, nalahko na okno. Oglašila se je šipa, prenehala je mati prebirati jagode, dvignila je sestra glavo od Robinzona. Poslušali sta, sestra je čitala dalje, mati se je prekrižala in je molila naprej.

Sel je in je stopil v vežo in je potrkal na duri.

(Konec prihodnjč.)

žavne uradnike. Obstojeci preskrbovalni zavod se mora opustiti.

§ 8. Pri določevanju pokojninskih in kvijescentskih prejemkov za c. kr. pisarniške oficijante so merodajne za druge c. kr. državne uradnike veljavne določbe; najmanjša pokojnina za uradnike tega činovnega razreda znaša letnih 600 K. Pri določevanju pokojnine in let, ki se vstetajo, se je brezpogojno ozirati na aktivno službeno dobo pri vojaki in na vsak v civilni državni službi v katerikoli lastnosti in ne glede na pretrganja dovršeni službeni čas.

§ 9. Glede sirotinskih pokojnin in vzgojnih prispevkov ter posmrtnih četrtin so c. kr. pisarniški oficijanti ravni c. kr. uradnikom XI. činovnega razreda. Vdovska pokojnina se določa pri c. kr. pisarniških oficijantih, ki so služili manj kot 12 let na 600 K, pri c. kr. pisarniških oficijantih, ki so služili nad 12, a manj kot 25 let na 800 K, pri c. kr. pisarniških oficijantih, ki so služili nad 25 let na letnih 1000 K.

§ 10. C. kr. pisarniški oficijantje postanejo po skupnem službovanju večjemu 12 let in če so napravili kvečjemu predpisano strokovno skusnjo po službeni vrsti c. kr. državni uradniki XI. činovnega razreda ne da bi se morali za to potegovati (kompetirati).

§ 11. Za uradnike XII. činovnega razreda veljajo glede disciplinarnega postopanja in službene zaprisege iste določbe, kakor za druge c. kr. državne uradnike.

II. del.
§ 12. V konceptni, računski in pisarniško manipulacijski službi pri državnih oblastvih, uradih in zavodih se ne tri leta stoječi pisarniški pomočniki se imenujejo za pisarniške aspirante.

§ 13. Predpogoji za imenovanje bodočih pisarniških aspirantov so: 1. avstrijsko državljanstvo; 2. dovršeno 18 let in še ne dovršeno 40 let starosti; 3. dovršenje štirih srednješolskih razredov ali enakovredne študije; 4. telesna usposobljenost in popolna zmožnost za službo; 5. jezikovna sposobnost po službeni potrebi; 6. državljanska in moralna nemadeževanost.

§ 14. Pisarniškega aspirantskega mesta ne morejo dobiti: 1. tisti, ki so bili obsojeni zaradi kakega iz sebičnih namenov storjenega kaznivga dejanja; 2. tisti, ki so prišli v konkurz, dokler traja konkurz; 3. tisti, ki so pod kurateljo; 4. tisti, ki so bili že nastavljeni v državni službi, a odpušteni na podlagi disciplinarnih razsodb.

§ 15. Za pisarniške aspirante se določa: dnevina je odpravljena. Najnižji prejemki pisarniških aspirantov znašajo mesečno na Dunaju 120 K, v I. krajevnem razredu 110 K, v II. krajevnem razredu 100 K, v III. in IV. krajevnem razredu 90 K.

§ 16. Odpoved se določa na en mesec za prvo leto, na tri mesece za drugo in tretje leto.

§ 17. Po triletnem službovanju se imenujejo pisarniški aspirantje za c. kr. pisarniške oficijante.

§ 18. Pisarniški aspirantje, če služijo nad eno leto, dobe vse svoje prejemke če so zadržani od službe po vojaških orožnih vajah ali osemdenski vežbi nadomestnih rezervistov.

§ 19. V slučaju zadržanja od službe vsled bolezni, dobivajo oboleni prve tri mesece vse, dalnje tri mesece polovico prejemkov.

III. del.
§ 20. C. kr. pisarniški oficijantje so opravičeni nositi službeno obleko (uniformo) in v službi imeti uniformsko blužo in službeno čepico. Popis službene obleke: uniforma in bluza (§ 41. drž. zak. št. 77 ex 1906 in § 29. drž. zak. št. 87 ex 1900.)

IV. del.
§ 21. Vsi zakoni in vse naredbe, ki ne soglašajo s tem zakonom so razveljavljeni tisti dan, ko stopi ta zakon v veljavo.

§ 22. Ta zakon postane veljaven 1. januarja 1908.

Gosposka zbornica.

Dunaj, 24. julija. V današnji seji so prišli najnujnim potom na dnevi red razun proračunskega provizorija vsi vladni predlogi, ki jih je dognala poslanska zbornica v preteklem zasedanju. Predsednik knez Windischgrätz je v daljšem govoru razlagal, kako se je predsedstvo pogajalo z ministrstvom, da se doseže hitreje delovanje. — Ministrski predsednik baron Beck je izjavil v daljšem govoru, da vlada priznava važnost gosposke zbornice, zato je tudi izrabila svojo pravico ter z novimi imenovanji kompletirala zbornico. Potem je opozarjal na velike socialno reformatorne naloge, ki jih bo rešiti, posebno nagodba z Ogrsko. Potem je govoril o državnih financah ter naglašal, da so popolnoma v redu. Po govoru so mu sko-

raj vsi člani čestitali. Sploh pomeni današnji dan za ministrskega predsednika velik uspeh. — Potem se je začela debata o proračunskem provizoriju. Prvi je govoril dr. Bärnreither, in sicer zelo obširno. Bavil se je s saniranjem deželnih financ, s splošnim zavarovanjem za starost in onemoglost delavskih stanov, z reformo kazenskega prava in uprave, z nagodbo z Ogrsko, z dveletno vojaško službo. Govoril je še enkrat ministrski predsednik, nakar je bil proračunski provizorij v drugem in tretjem branju sprejet. — Prihodnja seja se naznani pismeno.

Proti dietam.

Praga, 24. julija. »Hlas Naroda« odločno protestuje, da bi se tudi med počitnicami izplačevale poslancem diete, s čimer bodo davkoplačevalci obremenjeni za en milijon kron. List poziva češke poslance, naj diete, ki jih dobivajo med počitnicami prepuste revnemu prebivalstvu, ki je bilo prizadeto po zadnjih povodnjih. (Dobro bi bilo pozvati tudi dr. Šusteršiča in — Gostinčarja, naj se spomnita revežev v deželi.)

Češki deželni zbor.

Dunaj, 24. julija. Po današnji seji je povabil ministrski predsednik baron Beck vse poslance iz Češke k sebi na dogovor, da se dogovore zaradi sklicanja češkega deželnega zbora. Nemški poslanci so pripravljani privoliti s pogojem, da se bodo v zasedanju razpravljale le gospodarske, ne pa tudi politične stvari. Češki poslanci so te pogoje sprejeli, zato je skoraj gotovo, da bo češki deželni zbor pred razpustom še imel zasedanje.

Hrvaška kriza.

Budimpešta, 24. julija. Bivši sekijski načelnik Roje se je mudil te dni v Budapešti ter izjavil napram nekemu časnikarju, da hrvaški sabor ne bo nikoli sprejel službene pragmatike železničarjev. Ban pač more pragmatiko saboru oktroirati, toda zakon nikoli ne postane brez saborovega dovoljenja. Potem je govoril o madžarskih šolah na Hrvaškem ter povedal, da je odredil, da se mora iz madžarskih šol odstraniti vse, kar je proti hrvaški narodni zavesti.

Trgovinska pogajanja s Srbijo.

Belgrad, 24. julija. Tudi danes se je ministrski svet ves dan bavil s trgovinsko pogodbo, oziroma provizorijem, ki se naj sklene z Avstro-Ogrsko. Finančni minister dr. Paču, ki se je v ta namen mudil dva dni na Dunaju, je poročal o svojih vtiskih in nadah, ki jih je pri tem dobil. To poročilo ni bilo posebno polno upanja. Po njegovem mnenju ni pričakovati posebnih ugodnosti ne od stalne ne od začasnih trgovinske pogodbe. Le da se ustreže splošni zahtevi prebivalstva, naj bi se poskusilo skleniti provizorij. Nastala je živahna debata, nekateri ministri so se izrekli za pretrganje pogajanj. Ministrski predsednik dr. Pašić je izjavil, da je treba storiti vse, da se reši deželo iz kritičnega položaja. V ta namen se naj skuša ustvariti vsaj provizorij. V popoldanskem ministrskem svetu je baje kralj Peter izrekel željo, naj bi se trgovinsko politične razmere s sosednjo državo čimprej uredile. Po seji je šel ministrski predsednik v avstro-ogrsko poslaništvo, da je osebno poročal o sklepih.

Dunaj, 24. julija. Trgovinski provizorij med Avstro-Ogrsko in Srbijo se sklene v najkrajšem času. Dočim je namreč srbska vlada dosedaj polagala vrednost le na difinitivno pogodbo, je sedaj priprtila provizorij. Srbski delegatje imajo že v rokah tozadevna navodila. Jutri se začne pogajanja v ministrstvu zunanjih del.

Poljski štrajk v Poznanju.

Berolin, 24. julija. Šolski štrajk med Poljaki še vedno ni rešen. Štrajkujoče otroke hočejo sedaj pruske šolske oblasti kaznovati s tem, da so jim odrekale šolske počitnice.

Mirovna konferenca v Haagu.

London, 24. julija. V včerajšnji seji je prvi nemški delegat baron Marschall priporočal ustanovitev stalnega mirovnega razsodišča v Haagu.

V angl. nižji zbornici je vprašal S. Robert, ali so prišle od angleških delegatov iz Haaga kake vesti glede predloga za omejitev oboroževanja. Državni tajnik zunanjih del Grey je odgovoril, da so pač prinesli časopisni odgovor takega sklepa, toda konferenci se dosedaj še ni predložil tak sklep. Tudi ne more reči, kaki pogoji bi se eventualno predlagali, toda želeli bi bilo, da bi take

pogoje, kolikor so le mogoči, sprejela konferenca.

Za ženska prava na Angleskem.

London, 24. julija. Višja zbornica je sprejela v tretjem branju zakonski načrt, da smejo ženske, ki imajo volilno pravico v občinski zastope, postati tudi odbornice v občinskih in okrajnih zastopih.

Dogodki na Koreji.

London, 24. julija. V korejski prestolnici vlada pravo vojno stanje. Novi cesar je že nastopil vlado ter pozval prebivalstvo s proklamacijo k lojaliteti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. julija.

— Županova instalacija. Ker je cesar odobril zopetno izvolitev posl. Hribarja za ljubljanskega župana bo slovesno umeščenje dne 3. avgusta. Na predvečer tega dne prirede narodna društva županu bakljado.

— Laži, ki se dajo prijeti. Slavnost v Rožu na Koroškem dne 14. julija nemškim listom se zdaj ne da mirovati. Laži vlačijo na dan, take laži, ki se dajo kar prijeti. Po teh vesteh, ki so precej pozne! — so Slovenci, zlasti pa Kranjci, grozili ljudem, ki niso slovenski govorili in jih psovali z »deutsches Schwein«, »deutsche Kanaille«, »deutsche Bestie«, »deutscher Hund« itd. Najlepše je pa sledeče, kar piše »Marburger Zeitung«: »Od vsakega železniškega uslužbenca so zahtevali viharo, da naj govori slovenski in gorje tistemu, ki ni hotel (!) ali ni mogel; na najnesramnejši način so ga zmerjali in mu grozili. Tudi v kolodvorski restavraciji se je stavila ista nemiselna zahteva in neki divji fant je z golim bodalom pridihal v restavracijsko kuhinjo in zagrozil restavratorevji soprogi Götzevi: »Kanalija, govori slovenski ali te pa zabodem!« K sreči so ga močni fantje pravočasno razorožili. Kakor vidimo, so bili Nemci in nemškutarji 14. julija v Podrožici silno ponižni in pohlevni. Čudno se nam pa zdi, da tistega divjaka niso dali aretirati, saj je bilo dovolj orožništva na razpolago. Že iz tega se vidi vsa nesramna lažnjivost nemških listov, ki pišejo nadalje, da so Slovenci po gostilnah kradli steklenice in kozarce in da so koroški duhovniki — drugih itak ni bilo tega dne v Rožu! — klofotali železniške uslužbence, dasi so bili Slovenci! Take laži se pobijajo same sebe in menda pač ni treba nanje niti najmanj odgovarjati. V imenu slovenskega naroda, ki se s takimi nesramnostmi kruto žali, pa zahtevamo, naj naznanijo nemški listi, zlasti »Marburger Zeitung«, tiste Slovence, ki so izvršili od nje gori navedena dejstva. Dokler tega ne store, pritisnjen jim je pečat lažnika na njih čelo. Storili tega seveda ne bodo, ker če bi bilo kaj res, bi bili z imeni že zdavnaj prišli na dan.

— Deželni predsednik Schwarz v Logatecu. Deželni predsednik potuje v informacijske namene po Notranjski. Duhovniki so si na vse kriptje prizadevali, da bi pokazali predsedniku svoje udano in ubogljivo ljudstvo, ki se veseli iz duhovniki vred črne vlade v deželi. Tudi okrajni glavar v Logatecu je povabil vse župane k sprejemu, a prišel je edini župan iz Planine, ki ga je pripeljal župnik. Sprejem je bil sploh nad vse klavren. Zastave so bile le na uradih, na favrovu in pri klerikalnem krčmarju Koban. Slišimo, da tudi zavedni Idrjčani ne mislijo prav nič kaditi g. Schwarzu.

— Vse je za nič — to je kratki smisel dolgega besedovanja »Slovenčevega« o vsem, kar govori in dela župan Hribar v dunajskem parlamentu. Vse je za nič, nespretno in nerodno, pametno in dobro je le, kar store tako bistro glave, kakor Gostinčar, Krek, Demšar, Šusteršič, Roškar in kakor se že pišejo ti izkušeni in spretni parlamentarci. Poznamo to »vižo«! Hribar je posadil klerikalce na dilco in jim zmešal štrene, vrh tega je marljiv in delaven kakor malokateri poslanec, skrben za svoje volilce in za občno narodno korist. To pričajo dejstva, in ker dejstev ni mogoče utajiti, zato zabavljajo klerikalci, kolikor in kakor jim je to mogoče po njihovih umstvenih zmnožnostih. Seveda to nikogar ne ženiira in tudi nikomur nič ne škodi. Hribar je pravi mož na svojem mestu — klerikalci pa imajo na svoji poslanski barčici toliko ničel, da ne morejo priti nikjer do veljave. Uboge reve! Prav smilijo se nam. Celo na mini-

strske portfelje so mislili, pa so običali v velikanski blamaži.

— Pozor na uradniška mesta! »Naša Zveza« piše: Na Štajerskem in Primorskem zasedajo uradniška mesta Nemci in Italijani. O Koroškem niti ne govorimo. Kdo je temu kriv? Mi sami. Nimamo narodnega sveta, nimamo organizacije, katera bi skrbela za slovenske uradnike. Kako vzorno delujejo v tem oziru Čehi! Brigado se za vsako imenovanje, osobito za sodna imenovanja; vplivajo na vlado, katera se ž njimi pogaja. Po slovenskih deželah pa dela nemška vlada in nemška uprava, kar hoče. Pošilja nam nemške uradnike v naše dežele in celo misli, da je že vsa Koroška dežela, tudi slovenski del, nemška posest. Brigamo se le za kakega »prijatelja«, da mu pomoremo, a na ogromno množico uradništva ne mislimo. Celo tedaj, kadar nam je biti solidarnim, nismo solidarni. Nemški uradniki in profesorji navaljujejo na slovensko Ljubljano, a mi navala ne odbijamo solidarno. Delujejo politično in nastopajo javno. Na Štajerskem so slovenski trgi le s pomočjo nemških uradnikov prišli v nemško oblast. Na Koroškem so nemški uradniki najzanesljivejša zaščita nemške propagande. Mnogo rodoljubov smo že slišali govoriti in trditi, da bode Koroško takoj naše, ako vlada tja pošlje nekaj slovenskih uradnikov, ki bi se smeli čutiti Slovence. Narod je še naš na Koroškem, le dajte mu še slovenskih notarjev, učiteljev in uradnikov, pa bode popolnoma naš. Naši državni poslanci, Roblek in tovariši, pridobili so si našo odkritosrčno zahvalo in priznanje, da so se z znano interpelacijo poprijeli uradniškega vprašanja. V današnjih narodnostnih bojih, ko bijemo z Nemci boj za svoj obstoj, moramo uradniškemu vprašanju posebej vso svojo pozornost in moramo skrbeti, da se v slovenskih krajih nameščajo le slovenski uradniki. Ako si ustanovimo močno uradništvo na vseh koncih domovine, storili smo za svoj narodni obstoj več, nego mislimo. Zasnujmo vseobsežno akcijo! Uradniki vedo najbolje in najpreje, kje je kaka nevarnost; zato uradniki prvi na krov! Društvo »Naša zveza«, kateremu je poglavitna naloga ščititi koristi vsega uradniškega stanu, je prevzelo nalogo narodnega sveta. Vse tovariše širom slovenske domovine kliče na krov! Društvo ne ve in ne vidi vsega, zato pa je potrebno, da mu uradniki pomagajo in da mu naznanjajo vse, kar se tiče uradniških služb. Uradniki naj torej društvu naznanjajo, če je kje sploh na Slovenskem kaka služba prazna, če je kako mesto v nevarnosti, če nam kje mislijo Nemci vrniti, če bode kje in kdaj kaka služba prazna. Vse to bodedo imeli v razvidnosti. Izjavljamo, da se vsa taka obvestila smatrajo za strogo tajna in zaupna. Naše društvo bode posredovalo pri poslancih in bode sploh vse storilo, da se odločilni činitelji zavzemo za našo stvar. Želimo, da nas celokupno uradništvo na tem narodnem delu solidarno podpira.

— Vzoren magistrat. Da je v 20. stoletju mogoče tako uradno poslovanje, kakršno je v navadi pri magistratu v Celju, to se more pač le v naši ljubi Avstriji primeriti. Trgovca Stermecki je pred dvema mesecema vložil prošnjo za napravo portala. Ker je bila naprava zaradi bližajoče se sezone zelo nujna, je mnogokrat osebnost prosil in urgiral, naj se stvar kolikor mogoče hitro reši. Vse je bilo zaman. Stvar se sicer ni mogla več »spregledati«, kakor prvič, ko prošnja niti v sejo ni prišla, a rešena ni. To se pravi: Ker ni bilo nobenih vzrokov proti stavbi nastopiti, jo je odbor 5. t. m. dovolil, a magistrat tega sklepa še do danes ni pismeno izdal in se vsled tega tudi stavbo ne more začeti. Magistrat nagaja in šikanira kar more. Samo da bi stavbo portala zavlekel in oškodoval slovenskega davkoplačevalca, zahteva od posojilnice, ki je posestnica hiše, neki kos sveta zastonj, predpiše novo tlakovanje hodnika in različne druge stvari kot pogoj, da dovoli stavbo portala. Tako delajo pobirači kosti in las, ki plačujejo kupljeno blago s trakovi in šivankami.

Ako ima magistrat od posojilnice pravico kaj zahtevati, naj postopa po zakonu. Nima pa pravice trgovcu Stermeckemu delati škodo. Tako postopanje zna biti usodno za vsakega trgovca, saj nihče ne dela portalov za luksuz, nego v interesu svoje kupčije. Zaradi magistratovega postopanja se bo morala vsa stavba preložiti na drugo leto. Ali bo plačal magistrat tisto škodo? Vlada mirno gleda tako nagajivost. Kaj pa naši poslanci? Magistratovo postopanje izvira iz gole hudobije. Stari Ravšer je šest tednov pozneje vložil prošnjo za stavbo nove hiše in ta bo kmalu pod streho, Stermecki pa še danes ni do bil rešitve. Stavniki se je sam čudil takemu postopanju, ker lani sta bili enaki prošnji trgovca Coste in Putana rešeni v osmih dneh. Mesarju Stelcerju, ki ni bil nikdar kaznovan, ki je poštenjak skoziinsko, se še Diehlova gostilna na račun ni dovolila, dočim dobi vsak nemški halodri koncesijo na svoje ime. Celjaka Posojilnica je že pred leti vložila prošnjo za stavbo neke hiše, pa še danes nima dovoljenja. V treh letih bi se še dosegla pri Hotentotih taka rešitev, samo pri celjskem magistratu se ne doseže. Zadnji čas je, da se tem nečlovečnim razmeram naredi konec.

— Kaj se jim vse sanja! Štajerski nemški in nemškutarski trgovci vzdržujejo slovenski pisan list, ptujskega »Štajerca«, da bi se ponemčevanje na Spodnjem Štajerskem toliko uspešneje in hitreje vršilo. Nemci so z uspehom jako zadovoljni in ker se jim je »Štajero« baje tudi na Koroškem dobro obnesel pri pospeševanju ponemčevanja, upajo zdaj, da ga uvedo tudi na Kranjsko, kjer naj bi želi enake uspehe kot na Štajerskem in Koroškem. Priporočamo »Štajercu«, naj ostane le lepo na Štajerskem in gleda, da ga ne bo v par letih vrag vzel, kar bi se že zgodilo zdavnaj, če bi ne imel toliko umetne brane. Na Kranjskem ni varno zanj! List, ki ga v vsaki številki priporočata »Deutsche Wacht« in »Marburger Zeitung«, ki kar blaznita vsenemštva, je vprav s tem dovolj karakteriziran, kakšen namen da ima.

— Peticijo za slovensko vseučilišče in sploh slovenske šole sta odposlali občina Gradec in požarna bramba gradaška.

— Osebnost vest. Davčni referent okrajnega glavarstva v Črnomlju g. fin. komisar dr. Robert Kermavner je premeščen v Kočevje k tamošnjemu okrajnemu glavarstvu.

— Korleček Linhart bo izdal »Jugoavstrijsko korespondenco« (»Süd-österreichische Korrespondenz«), da paralizira »Jugoslovansko korespondenco« Tumovo, pred katero štajerski nemški listi zelo svare nemške liste sploh.

— Dež. šolski nadzornik v Trstu, g. Fr. Svida, pojde v pokoj. Njemu zahtevajo, da mora na to mesto priti Nemeč, češ, da se je v Trstu posebno ozirati na nemško narodno vzgojo.

— Pri promenadnih koncertih vojaške godbe v »Zvezdi« se je večkrat opazilo, da silijo kazinotje s stoli in mizami za kostonje, kjer po lastnem priznanju nimajo ničesar iskati. Med koncertom v torek, 23. t. m., so postali kazinotje tako predzrni, da so postavili celo mizo in stole za kostonje in tam demonstrativno sedež izvalili slovensko občinstvo. Svetujemo mestnemu magistratu, naj domišljave kazinote radi motenja poslasta prime za ušesa.

— »Deželno pomožno društvo za bolne na pljučih« priredi v ponedeljek, dne 29. t. m. ob pol 6. uri zvečer v biblioteki dvorani c. kr. dež. vlade odborovo sejo. Na dnevnem redu je med drugim odobrenje načrta in proračuna za otroško zavetišče in določitev honorarja za društvenega zdravnika. Z ozirom na važnost dnevnega reda se prosijo p. n. gospodje odborniki, da se polnoštevilno udeležijo seje.

— Volitev v glavni močvirski odbor in župnik Knif. V Tomišlju se je vršila dne 22. t. m. volitev v glavni močvirski odbor za Vasiško loko, Mateno, Brest, Lipe, Jezero, Podkraj, Tomišlje, Vrbljene in Strahomer. Pred določenim uro je bilo še vse črno Knifovih backov na volišču, ponajveč seveda iz Vrbljen in Strahomerja. Saj jim je pa tudi Knifov podrepan Anton Svete obljubil, da jim zniža »prot« in napravi 15 cm visok jez ob vaseh

Vrbljenju in Strahomerju. Kaj je obljubil 8 volilcem iz vasi Jezera ta novopečeni odbornik, se ne ve; pravijo pa, da bo pustil "izpumpati" ondotno jezero, kadar se zniža Ljubljanska. Ko je prišel volilni komisar in otvoril volitev, je zavzel tudi župnik Knific svoje mesto med svojimi backi. Vsedel se je na Lukčev stol in sedel kot deželosodni svetnik ter stražil svoje backe, da kateri njih ne prestopi v drugi tabor in voli bivšega odbornika močvir. odbora g. Gamsa. Ko so prišli potem na vrsto volilniške loke in vsi kot eden volili gosp. Gamsa, se oglasil župnik Knific: Kaj mislite, Ločanje, da boste zopet dobili vina in ga pili zastoj, kakor zadnjič v Vrbljenju; ne, ne, zato je že poskrbljeno. — Knifičevi backi seveda v glasn smeh. Pa tudi gosp. župnika je to tako ganilo, da je pokazal še ostale zobe in se na ves glas zakrohotal. Volilci iskaloško osramočeni in žaljeni. Zato so pa tudi sklenili, da tega neotesanega mašnika pokličejo k sodišču, da ga navadijo manire, ki se ga gotovo še prime, ker nima še 40 let.

— **Obpravna zaradi sovodstva** pred tuk. okrajnim sodiščem proti Železniku in pl. Mitost se je včeraj preločila, ker nekaj povabljenih prič ni bilo k razpravi.

— **Shod gorenjskih sadjarjev.** Dne 29. t. m. ob petih popoldne bo v dvorani pri Kunstlju v Radovljici shod sadjarjev radovljiskega okraja. Namen shoda je ustanovitve posebnega sadjarskega društva za ta okraj. Vabijo se vsi posestniki sadjereji tega okraja kakor tudi drugi pospeševalci sadjereje. Ustanavljajoče se društvo bo imelo nalogo skrbeti za vsestranski razvoj sadjereje na Gorenjskem po zahtevah modernega napredka. Sadjereja na Gorenjskem je bila dosihdob dokaj zanemarjena in potrebuje, ako hočemo, da donese našemu sadjarju pravih koristi — popolne reorganizacije. Dosedaj se gorenjski sadjarji še niso nikdar skupno posvetovali o velikem pomenu domačih sadjereje in shod v ponedeljek, 29. t. m. bo sploh prvi sadjarski shod s pravi namenom. povzdigniti sadjarstvo na vredni višek napredka. Nova železnica zveza s Trstom, torej zveza z daljnim jugom odpira tudi gorenjskemu sadju boljše čase. Izvoz po morju obeta na to stran lepo bodočnost. Gorenjsko sadje stoji glede finega okusa in trpežnosti na prvem mestu. Transport prenese v najdaljnje kraje in se prodaja po visokih cenah. Vendar je v dosegu teh uspehov treba močnega skupnega dela vseh gorenjskih sadjarjev. Ustanavljajoče se gospodarsko društvo bo imelo nalogo nadzorovati pridelovanje in skrbeti za eksport v druge kraje. To društvo torej postane za gorenjsko sadjerejo dalekosežnega pomena. — Omeniti pa se mora, da bo društvo strogo gospodarskega značaja in bo v njem izključena vsaka politika. Kdor je prijatelj sadjereji in se peča s sadjarstvom, imej v društva prostora, pa bodi tega ali onega stanu, tega ali onega političnega mišljenja. Tudi shod 29. t. m. je strogo gospodarski, udeležiti se shoda, pa bodi liberalce ali klerikale, samo da si sadjar! Pri omikanih narodih naha-jamo mnogi sadjarskih društev — pri nas ni še nobenega! Posnemajmo omikane, svoje koristi se zavedajoče narode! Na shod v ponedeljek, 29. t. m. se vabijo tudi sadjereji izvenradovljiskega okraja. osobito dobro je, ako dojde čim več strokovno izobraženih sadjarjev. Pri tej priliki si morda vnvanji gospodje hote ogledati naddivotni Bled, kamor udeleženci shoda lahko napravijo potem skupni izlet. Somišljeniki-sadjari, pridite na shod v obilnem številu! Iz tega shoda naj se razširi misel sadjarskega preporoda širom domovine!

— **Železnica na Triglav.** Stavbeni pristav družbe avstro-ogrskih državnih železnic in privatni docent na nemški tehniški visoki šoli v Pragi, dr. Friderik Steiner, je dobil dovoljenje, da sme pričeti s predpeli za ozkotirno železnico od postaje Bohinjska Bistrica čez Sv. Janez in Stare Fužine na vrh Triglava. Dovoljenje velja za eno leto.

— **Prememba posesti.** Gosp. Mat. Polič v Mariboru je kupil graščino Fradjstajn blizu Ptujске gore z 272 orali gozdov in nasadov.

— **Most čez Dravo** postavijo v Poberžu pri Mariboru, da bodo imeli krajšo in lažjo cestno zvezo z mestom. Preje bo pa seveda treba izposlovati državno podporo.

— **Čudna nadloga v graški okolici.** Graški časopisom prihajajo pritožbe, da si starši z otroci, posebno z mladimi dekleti ne upajo na izprehod v okolico, ker se vsak čas pojavi kak "naravni človek", ki se v Adamovi nagoti "koplje" na solnou ali pa z obleko pod pazduho spre-haja ob potoku.

— **Ptujska gimnazija** je štela preteklo leto 170 (!) učencev, med njimi le — 25 Slovencev. To je sad

nečuvenga pritiska nemških profesorjev na slov. dijake. Namesto da bi imeli Slovenci v ptujskem, ormoškem in ljutomerskem okraju v Ptuj, kakor je to naravno, lastno gimnazijo ali vsaj gimnazijo s slov. vzporednicami, obstoji sedaj v Ptuju popolnoma nemška gimnazija!

— **Nov brzojavni urad** dobe v Gomilskem pri Celju.

— **Sirovine.** Ivan Stepišnek, Josip Volčič, Alojzij Černič, Martin Stropnik in Josip Kresnik iz vojniške okolice so se v kavarini Eller v Vojniku pretepali in ker jih je Anton Eller miril, so padli po ujem in ga dodobra prenatili. Tudi staro Agato Eller je nekdo izmed njih napadel z nožem in ji prizadel dve težki rani. Končno so junaki razbili vse pohištvo. Orožniki so fante aretirali. — Tako piše "D. W.", ki se je kajpada primerno zlagala po stari svoji nemški navadi.

— **Projektirana ozkotirna železnica od Opatije-Matulij do deželne meje.** Mednarodna električna družba na Dunaju je dobila dovoljenje za tehnična predpela za ozkotirno železnico, ki bi šla od kakega kraja ozkotirne železnice Opatija-Matulje-Lovran pri Priluki do deželne meje pri Kantridi.

— **Velika tatvina dragocenosti v Trstu.** Da ga ni trenutka, da bi tržaški tatovi ne krađli, dokazuje dan na dan. Ponoči ali podnevi so tržaški tatovi vedno na nogah in če se le prikaže prilika za krajo, jo izvrše. Predsnočnjim ni posestnik Viktor Bartoli le za par minut imel hiše pod nadzorstvom in že so vlomili tatovi vanjo in odnesli dragocenosti za 13.550 K. Seveda ni o njih ne duha ne sluha.

— **Kap je zedela** v Trstu 70-letno gospo Marijo Pulesnik. Prepeljali so jo v bolnico.

— **Japonske bojne ladje** v Trstu. Napovedani obisk japonskih bojnih ladij v Trstu bo šele meseca septembra.

— **Svinjar v kuti.** Celovško sodišče je obsodilo servitskega meniha Antona Frauenloba iz samostana v Kočah zaradi nenravnosti v trimesečno ječo.

— **Mojster in pomočnik.** Mizarški mojster Fr. Stiplovšek v Gradcu in njegov pomočnik Jakopič sta se sprla in strela. Pri tem je mojster ugriznil pomočnika v lice. Obsojen je bil le v globo trideset kron.

— **Velikodušna darila „Narodni čitalnici“ v Novem mestu.** Pri letošnji prvi likvidaciji „Narodnega doma“ izžrebane delnice so blagodušno prepustili „Narodni čitalnici“ gg. trgovci E. Kastelic, vodja mestne branilnice I. Krajec, župan pl. Sladovič in odvetnik dr. Sche-gala. To je prva denarna pomoč za razširjenje čitalniških prostorov. Zato pa vrlim možem: Slava!

— **Telovadnega društva „Sokol“ v Škofji Loki** prvi redni občni zbor se bo vršil prihodnjo nedeljo, dne 28. julija 1907 ob 8. uri zvečer v prostorih „Narodne čitalnice“.

— **Tri vojaške godbe** bodo meseca avgusta povodom divizijskih manevrov ob enem v Ljubljani.

— **Natakarji in markerji** se pripravljajo na stavko. Njih zahteva je, da morajo imeti enkrat na tedn prost dan.

— **Gledališki odsek jeseniškega „Sokola“** uprizori v nedeljo, dne 28. t. m. pri „Jelenu“ na Savi štiridejanski narodno igro „Divji lovec“. Začetek ob 8. uri zvečer.

— **Koncert na citre** bo danes zvečer ob osmih pri „Črnem orlu“. Vstop prost.

— **Nova železnica na Koroškem.** Gradbeni podjetnik Gross v Celovcu je dobil dovoljenje za zgradbo nove železnice iz Celovca v Škofji dvor in Mostič.

— **Prijatelj kokoši** je Stefan Kostomaj v Bukovem žlaku pri Teharjih. Ker pa ljubi le tujo perutnino, ga je orožništvo vzelo v svoje varstvo.

— **Krvav konec namišljenega pretepa.** V neki gostilni v Celju sta se na plesni veselici neki Grobelnik in Golčman nalašč med seboj začela pretepati, ker se jima je veselica zdela prenakomerna. Ko je pretepanje videl delavec Možina, stopil je zraven in miril. Za plačilo ga je Grobelnik osuval z nožem, da so ga (Grobelnika) zaprli.

— **Z nožem.** V neki gostilni v Celju je Franc Juran iz Hrvaške sunil z nožem kolarskega pomočnika Primožiča v ramo.

— **„Če ne boš tiho, ti bom krvave luknje naredil“**, tako je zaklical v Celju neki pijanec obrtnemu vajencu, ki ga je opomnil, naj gre spat, ker je bilo že polnoči. Koj nato je oddal pijanec 4 strela, ki pa niso zadeli svojega „cilja“, ker je baje hotel vajenca le ostrašiti.

— **V pijanosti.** Jak. Steble v Pečovniku pri Celju je v pijanosti svoji ženi zlomil obe roki ter klečal na njej, da jo s sekiro ubije. Ker ga

je sin potegnil z matere, vrgel je za njim z vso silo sekiro, a ga k sreči ni zadel. Obsojen je bil v 8 mesečno ječo.

— **Umrli** je v Grosupljem gosp. Alojzij Lavrič, posestnik in strojar. N. v m. p.!

— **Čebelarški tečaj v Ilirski Bistrici** se je vršil v 21. t. m. ob obilni udeležbi. Bili so navzoči čebelarji iz vse Kranjske. Tečaja so se tudi udeležili čebelarji iz Koroške, Goriške in Istre. Že samo vzorni čebelnjak g. Žnidaršiča je vreden, da si ga ogleda vsak napreden čebelar. Tako vzornih čebelarjev ni med Slovenci, menda tudi malo v širni Avstriji. Tečaj je otvoril urednik „Čebelarja“ g. Rojina. Pozdravil je navzoče udeležence, predstavil govornike ter se posebno zahvalil gospodu Žnidaršiču, kateri je dal tečaju narazpolago svoj čebelnjak ter je prevzel praktičen pouk. Prvi je predaval g. nadučitelj Likožar o propadanju našega čebelarstva ter o zopetni povzdigi. Priporočal je tudi združitve vseh slovenskih čebelarjev. Nasvetoval je ustanovitev čebelarске podružnice za vso bistriško dolino, kar se je tudi zgodilo. Drugi govornik g. naduč. Humek je predaval o anatomiji čebel. Nato je g. Žnidaršič pokazal, kako se lahko vzame čebelam med, kar ga imajo odveč in kako se ta na izmetalnihi iztoči. Kazal je tudi v raznih steklenicah svoj zares čisti cvetlični med, katerega je že do sedaj iztočil 1500 kg. Opoldne smo imeli dve uri odmor. Prvi govornik popoldne je bil g. nadučitelj Likožar, ki je predaval o glavnih napakah naših čebelarjev. Nato je govoril g. Žnidaršič o izgoj matic, kar je čebelarje trgovce posebno zanimalo. Gosp. nadučitelj Humek je še pojasnil glavno čebelarско bolezen, guilobo. Slednjič smo si še enkrat ogledali vzorni ulnik gosp. Žnidaršiča, kateri nam je tudi še pokazal, kako dela umetne roje, katere pošilja na Nemško. S tem je bil dnevni red končan. S hvaležnostjo smo se poslovili od g. Žnidaršiča, s trdnim sklepom, da se še snidemo pri njem.

— **Čebelarška podružnica v Ilirski Bistrici.** Predsednikom je bil voljen g. Radovan Strnad, davčni kontrolor; v odbor pa gg.: Anton Žnidaršič, Ivan Markovič, Josip Stemberger, Mih. Urbančič, Ivan Penko in Anton Logar, blagajnikom.

— **Prijeti ponarejalci denarja.** V Zemunu so aretirali družbo ponarejalcev denarja, vendar jim je šef te družbe, krojač Rade Mišič ušel. Aretirani so zidar Martin Kaps, neki kmet, dva druga moža in Mišičeva ljubica. Ponarejalci so izdelovali 5 kronski denar. Sodijo, da je družba bel ponarejevalcev in razpečevalcev denarja zelo velika.

— **Trojčke je porodila** v Zemunu žena odnotnega gostilničarja, Aca Dragutinovič in sicer dva dečka in deklico. Na krovu vse zdravo.

— **Umrli** je v Goričicah pri Celovcu vpokojeni podmaršal vitez A. Pitreich, brat bivšega vojnega ministra. Rojen je bil v Ljubljani leta 1838 kot sin dvornega svetnika.

— **Travniki se suše** v rogaškem okraju, posebno pod Donatko goro, pri Sv. Florjannu, Erjavci itd. Vzrok so ogroci, ki jih kar mrgoli pod zemljo.

— **Skupščina zveze jugoslovanskih učiteljskih društev** bo 24. 25. in 26. avgusta v Radovljici in ne od 17. do 19. avgusta, ker so takrat tam vojaške vaje in bi ne bilo mogoče dobiti stanovanj.

— **Nova podružnica sv. Cirila in Metoda** se je ustanovila za Cerknico in okolico. Želeti je, da bo ta podružnica delala in ne spala kakor premnogo drugih.

— **Zastrupila se je** v Framu na Štajerskem 24letna posestnikova hči Ivana Vesjak. Spila je na vodi kapice užigalce 2 skatljce, ker ji oče ni pustil se omočiti. V groznih bolečinah je opravljala par dni razna dela, da bi prikrila svoj čin. Ko pa le ni mogla več prikrivati, je povedala vse.

— **K umoru kočljavažev v Trstu.** Zdi se, da je sratirani Karel Deltin pravi zločinec, ki je umoril oba kočljava Praznika in Mohoroviča. Na njegovem stanovanju je našla policija 6 izstreljenih revolverskih nabojev 9 mm in znano je, da so bile krogle, ki so jih zdravniki našli v glavah umorjenih kočljavažev, tudi 9 mm. Odtisi čevljev v blatu v bližini umorov so do pitčice odtisi čevljev, ki jih je policija zaplenila pri Deltinu. Aretirali so tudi neko žensko, o kateri se z vso gotovostjo trdi, da je bila večkrat v družbi z Deltinom in ono jutro po umoru Praznika vsa mokra. Deltin, ki je preje nosil vedno obrastlo brado in kuštrave lase, se je dal obriti in ostriči tiste dni, ko so prinesli opis morilčev.

— **Prijet prisiljenec.** Prisiljenec Henrik Auringer je ušel od dela v Ljubljani in bil prijeto od orožnikov iz Spodnje Šiške v gozdu pri Tacnu.

Ko je vprašal, kam da pride, in dobil odgovor, da zopet v prisilno delavnico, odvrnil je, da tja ne gre in razžalil cesarja, da bi prišel v sodnijske zapore. Tudi je povedal, da je pred štirimi leti na švicarski meji ukradel nekemu mešetarju 600 K, kar je bilo doslej neznano. Auringer je prišel v zaželeni zapor k deželnemu sodišču.

— **Ubegla prisiljenca.** Predvčerajšnjem sta zadobila zopet veselje po prostosti pri zgradbi hiše „Ljudske posojilnice“ v Miklošičevih ulicah leta 1889 v Standachu rojeni in v Neukirchen pri Vöcklabrucku pristojni Karel Parzer in leta 1881 v Sekulu rojeni in v St. Martin pri Celovcu pristojni Aleks. Pichler. Pred polletom sta ukradla delavcu Francetu Sestu 6 K vreden suknjič, Janezu Zajcu pa 3 K vreden klobuk in tako v mešani obleki odnesla pete.

— **Hudi kosci.** Včeraj popoldne so se na Cesarja Jožefa trgu sprli tam na delo čakaajoči kosci. Ker so bile besede preslave, so si skočili v lase in se potem začeli valjati drug drugega po tleh, nakar je prišla policija in vročekrvneže odvedla na hladno.

— **Prijeta tatrica.** Kakor smo že poročali, je prišla dne 21. t. m. k mizarjevi ženi Mariji Veharjevi v Florijanskih ulicah št. 33 stanovat neka neznanca ženska, katere ji je rekla, da je do tedaj služila na nekem hotelu, kar pa, kakor so pozneje dognali, ni bilo res. Ko jo je Veharjeva drugi dan pustila samo v stanovanju, ji je ta ukradla iz omare 38 K denarja in odšla. Policija je včeraj tatnico prišla v osebi brezposelne služkinje Marije Lampretove, roj. 1883. na Sela pri Grosupljem. Navedenka je tudi ukradla pri posetu svoji prijateljici Mariji Medletovi na Sv. Petra cesti št. 54 zlat, 17 K vreden prstan in ga potem prodala za 3 K. Lampretovo, ki je zaradi nepoštenosti že pred kaznovana, so oddali sodišču.

— **Pes ugriznil** je 13letnega šolskega učenca Franceta Kramarja in ga na levi nogi lahko telesno poškodoval. Kramar je psomemu lastniku nekaj nagajal in ker ga ta ni mogel ujeti, je naščuval psa, da ga je popadel.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeľalo k zgradbi šentjanške železnice 25 dalmatinskih in 20 hrvaških delavcev.

— **Izgubljene in najdene reči.** Delavec Jakob Jerič je izgubil denarnico, v kateri je imel do 5 K denarja. — Poslovodja g. Ivan Železnikar je izgubil denarnico, v kateri je imel 7 K. — Urarski vajenec Karel Binder je našel žensko srebrno uro in jo oddal pri magistratu. — Natakarica Marija Jeralova je izgubila dva zlata prstana, vredna 14 K. — Kuharica Marija Oražmova je izgubila 7 K denarja.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi danes v hotelu „Ilirija“, Kolodvorske ulice, koncert na čast vsem Anicam. Začetek ob osmih zvečer. Vstopnina 40 vin.

* **Drobne vesti.** Zaradi znanih svinjarij v milanskem samostanu se je pričela splošna agitacija v Italiji, naj se odpravi duhovniška obleka, a nunam se sploh naj prepove hoditi na ulice v haljah. Prebivalstvo je še vedno skrajno razburjeno. V Milanu so po protestnem shodu razbili skoraj na vseh cerkvah šipe. Na vseh shodih se zahteva, naj se otroški vrtec podržavi, da ne bodo v njih odločevali nune. — Ljudsko izdajo Grillparzerjevih del izda na svoje stroške dunajski občinski svet.

— Leopold Wölfling živi v Parizu ter študira botaniko in matematiko.

— Utonil je v Ašu večkratni milijonar Bünther.

* **Rikard Wagner** — zamorec. Ko je prišel Wagner prvič v London, da dirigira svoja dela, predstavljen je bil tudi lordu Pitkinu, ki je bil najvplivnejši član odlične londonske družbe, toda o godbi ni imel najmanjšega pojma. »Kje bo vaš koncert?« je vprašal lord Pitkin. »V Saint James Hall« je odgovoril umetnik ter povabil Pitkina k obisku, kar je ta tudi obljubil. Ko so po koncertu na umetniškem sestanku vse križem čestitali Wagnerju, oglasil se je tudi Pitkin: »Nikoli še nisem preživel tako zabavnega večera. Smejal sem se do solz.« Wagner ga je začudeno pogledal, toda Pitkin je nadaljeval: »Ne boste mi verjeli, potreboval sem pol ure, da sem vas v začrnelnem obrazu in lasulji zopet spoznal.« Pitkinu se je namreč pripetila nesreča, da je zašel v navaden tingl-tangl, kjer je pel neki zamorec malovredne kuplete.

* **Lep policaj.** V Karlovcu so se že več let ponavljale tatvine v raznih trgovinah. Posebno mesarju in prekajalec Bastijančiču je vsak teden bilo ponoči pokradenega blaga. Opetovano je prosil stražnika Lasiča, naj ponoči pazi na njegovo trgovino.

no. Končno pa se je sam zaprl v svojo mesnico ter čakal na tatu. In res je prišel tat z vrečo ter začel v njo metati klobase in meso. Mesar ga je zgrabil za vrat ter podrl na tla. Ko so prišli domači z lučjo, spoznali so v tatu — policaja Lasiča, ki je na ta način že osem let »vestno« opravljal službo.

* **Tudi Bismarek** je bil slab politični prorok. Gontaut-Biron pripoveduje v svojih spominih o razgovoru, ki ga je imel 3. decembra 1876. z Bismarckom. Takrat se je ustanavljala republika na Francoskem. Bismarek je idejo odobral, ker je upal, da napravi republika Francijo slabo in nesposobno za zveze. Svoje mnenje je izrekel Bironu, ki je bil v sreču monarhist: Republike so mogoče le v malih državah. V Benetkah in na Holandskem so nekaj časa republike prosperale nekaj časa le zato, ker sta imeli visoko aristokracijo. »Glede Francije je rekel Bismarek smejaje:« Na Francoskem more uspevati republika le toliko časa, dokler jo vladajo ljudje, ki niso republikanci. Francoska republika še obstoji, je močna, dasi je ne vladajo monarhisti.

* **Ribniški Sokol** vabi svoje člane na izredni občni zbor, ki bo v nedeljo, dne 28. t. m. v gostilni br. Andreja Podboja ob 3. popoldne. Vsi izven Ribnice stanujoči bratje se opozarjajo, da ne bodo osebno vabljeni. Na sporedu je volitev enega odbornika in 6 delegatov na občni zbor zveze kakor tudi volitev praporščakov ter poročilo o velikih slavnosti dne 8. septembra.

* **Pesnik minister.** Španski pesnik Jose Echegaray objavlja spomine, v katerih pripoveduje o svojem bivšem ministrovanju. Naravno je, da je malo ex-ministrov, ki bi priznali, da niso o svojem resortu imeli pojma. Echegaray je bil poljedelski minister, a zdaj izjavlja, da se o vsej stvari ni prav nič razumel. Dolgo je študiral, kako je prišel do te velike časti. Čez dolgo časa je dognal, da zato, ker je bil njegov oče — botanik.

Telefonska in brzojavna poročila.

Celovec 25. julija. Proti stavkujočim delavcem, ki grade v Mallnitzu novo železnico in med karimi je mnogo Slovencev, postopajo oblastveni organi tako brezobzirno, da se je bati izgradov. Iz Beljaka je odšel večji oddelek vojaštva v Mallnitz.

Gradec 25. julija. Preiskava proti društvu, ki preskrbuje mesto z vodo, je dognala, da je društvo krivo uporabe s škodljivimi tvari napolnjene greznice. Društvo je bilo obsojeno na 18.000 kron globe, potem sanitetno oblastvo na 100 K. Vrhutega je šla ovadba na drž. pravdnštvo in mora društvo tekom enega leta oskrbeti nove vodne naprave, sicer izgubi koncesijo.

Dunaj 25. julija. Rumunski minister zunanjih del, Sturdza, pride v kratkem na Dunaj, na konferenco z avstro-ogrskim ministrom zunanjih del Aerenthalom.

Praga 25. julija. Glasilo češke socialnodemokratske stranke pravi glede konference ministrskega predsednika Becka z zastopniki poslancev iz Češke, da se je šlo za volilno reformo za češki dež. zbor in za termin, kdaj se dež. zbor skliče. List pravi, da je s tem storjen začetek velikega boja za splošno in enako volilno pravico za dež. zbor. Tekom prihodnjih dni skličeta izvrševalna odbora češke in nemške socialne demokracije zaupnike, da se z njimi dogovorita glede boja za volilno reformo in glede volitev. Sklenilo se bo prirejati tabore in velike obhode v vseh industrijalnih krajih na Češkem.

Rim 25. julija. Južnoitalijanski klerikalci so se postavili popolnoma na stran bivšega ministra Nasija, ki ga je senat dal zapreti zaradi velikanskih goljufij, ki jih je storil v svoji uradni lastnosti.

Meteorološko poročilo.

Juli	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
24	9. v.	733.5	19.6	sl. jzh.	del. obl.
25	7. v.	733.4	17.6	sl. svzh.	del. obl.
26	3. pop.	733.4	21.6	slab. jzh.	del. obl.

Srednja večerajšnja temperatura: 2.1° norme 19.9°. — Padavina v mm 0.0.

Potrjim srce nanznamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem preženo vest, da je naš iskreno ljubljani soprog oziroma brat, gospod

Jozij Lavrič

posestnik in strojar

po dolgi, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, danes, v 46. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega rajnika bo v petek, dne 26. julija 1907 ob devetih dopoldne v Grosupljem na Dolenjskem.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah.

Pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin. 2452

Grosuplje, dne 24. julija 1907

Karolina Lavrič, soproga. — Josip, Lovrenc, Anton, bratje. — Frančiška, Ottilija, sestre.

Zahvala.

Za vse mnogoštevilne dokaze srčnega sočutja povodom bolezni in smrti naše ljubljene matere, tašče in stare matere, gospe

JERE LOVŠE

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejšo zahvalo. 2453

V Ljubljani, dne 25. julija 1907.

Žalujoci ostali.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ob bolezni in smrti naše ljubljene hčerke oziroma sestre, gospe

EMILJE BURGER

ter za časteče spremstvo pokojnice k zadnjemu počitku izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo. Zlasti se tudi najsrčneje zahvaljujemo gg. pevcem pevskega društva „Postojna“ in „Salonskega orkestra“ za ganljivo petje, kakor tudi vsem darovalcem prekrasnih vencev.

V Postojni, dne 24. julija 1907.

Žalujoci rodina Burger.

Lepo meblovana soba

razgled v park pred justično palačo in na Dunajsko cesto, se valed odpoklica v službeni zadevi odda takoj ali s 1. avgustom, eventuelno tudi s hrano.

Pozive se med 2. in 4. uro popoldne Sodniške ulice št. 1, III, 2 vrata desno. 2451—2

Lep

prostor za prodajalnice

poleg farne cerkve v Št. Vidu pri Zatični s stanovanjem vred se da v najem za več let.

Več pove Ivan Končina, Gorinja vas pri Zatični. 2456—1

Večje število

tesarjev

sprejema proti dobremu plačilu Ivan Zakotnik, tesarski mojster, Dunajska cesta št. 40. 1866—29

Odda se radi prevzetja večje trgovine takoj ali s 15. septembrom t. l. dobro idoča majhna

špecerijska trgovina

v Ljubljani, z vsem inventarjem po zelo zmerni ceni. — Kje, pove uprav. „Slov. Naroda“. 2429—2

Vinske sode

v velikosti 20 do 40 hektl. kupi

Mat. Dolničar, 2454

vinska trgovina v Šmartnem pri Ljubljani

Hotel „ILIRIJA“.

V četrtek, dne 25. julija

koncert

na čast vseh Anic

popolne Ljublj. društ. godbe.

Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina 20 kr.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

Fric Novak,

hotelir.

2440—2

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

2 zastora za okna, 1 miza in dve slike

so ceno na prodaj. 2414—3

Bleiwesova cesta 19.

Hišnik

se išče za oskrbovanje vile in vrta proti prostem stanovanju. 2410—3

Ponudbe na dr. Otto Vallentschaga.

Prodajalka

se sprejme. — Pismene ponudbe pod „Kavcija 300“ na uprav. „Slov. Naroda“. 2465—1

Izprašan strojuik

oženjen, se nastavi kar najhitreje v žagi na Dolenjskem. 2463—1

Več se izve v tvornici za stroje

G. Tönnies v Ljubljani.

Vabilo

izrednemu občnemu zboru

Posojilnice v Ribnici

reg. zadruga z omejeno zavezo

kateri se bode vršil

v nedeljo, dne 4. avgusta 1907

ob polštirih popoldne

v posojilničnih prostorih.

DNEVNI RED:

Izprememba pravil.

2460

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Načelnstvo.

Ura z verižico za samo K 2.—.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja šlezjska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 96-urno preciziljsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi šletno garancijo. — Po povzetju razpošilja

Frisko-šlezjska razpošiljalnica

F. WINDISCH v Krakovu U/38.

NB. Za neugajajoče denar nazaj. 2459

Zaradi odpotovanja se za avgustov ev. novembrov termin odda v Predilnih ulicah št. 10, II. nadstropje elegantno

balkonsko stanovanje

s štirimi sobami, kopalno, poselsko in prostorno predstavo z vsemi pritlikinami in vpeljano električno razsvetljavo.

Več ravnotam v pritlikju desno ali v vinski kleti. 2371—6

Slovenska rodbina vzame

dijake

ali

deklice

iz boljših hiš na hrano in stanovanje.

Sola prav blizu. 2392—3

Pojasniti daje gdč. Mici Kepa,

Ponte nuovo št. 22 v Gorici.

Ugodna prilika!

V najem se da takoj s 1. avgustom t. l. zaradi gospodarjeve smrti pod jako ugodnimi pogoji v Kranju

h. št. 11 na najbolj prometnem prostoru se nahajajoča

mesarija

z vso opremo in stanovanjem. Mesarska obrt obstoja v tej hiši nepretrgoma že nad 100 let. Poleg stanovalne sobe, kuhinje, jedilne shrambe, dveh kleti, drvarnice in šupe je sredi dvorišča obširen bled, kjer je prostora za deset glav živine. — Natančnejša pojasnila daje lastnica Marija Šumi v Kranju, h. št. 11. 2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2

2438—2